

Falchs

14

Grup de divulgació
de la història de Fals

FULLS DE DIVULGACIÓ DE LA HISTÒRIA DE FALS

MAIG 2005, NÚMERO 14

Cal Piu

Josep Bastardes Santasusana va establir el 29 d'abril de 1890 una part de la seva heretat a Antoni Puigdemívol Vilalta, de Fonollosa. La terra establerta consistia en dos trossos; l'un ocupava set quarteres i era conegut com el Reguer de Bastardes, l'altre era al Pla de Baut i tenia vuit quarteres d'extensió, gairebé tot bosc. El tracte obligava al parcer a plantar vinya arreu, exceptuant els 4 quartans de l'hort. La llenya bona anava per l'amo, però el parcer es podia quedar les soques per cremar i les branques i arbustos per fer formiguers. Durant els anys que durés el lent procés d'estovar la terra i plantar els ceps, l'amo l'autoritzava a viure en un dels seus dos masos, Bastardes o Junyent. Una de les clàusules del contracte fa referència a la casa que ens ocupa:

«...que en uno de los dos terrenos establecidos y en el punto ya acordado por las partes podrá el adquiredor construir á sus costas dos casas juntas para habitar una sola familia en cada una, con sus estercoleros, pocilga, era de trillar i dos balsas para agua, pudiendo arrancar para ello la piedra de cualquier parte (digo) junto del Manso Bastardas...»

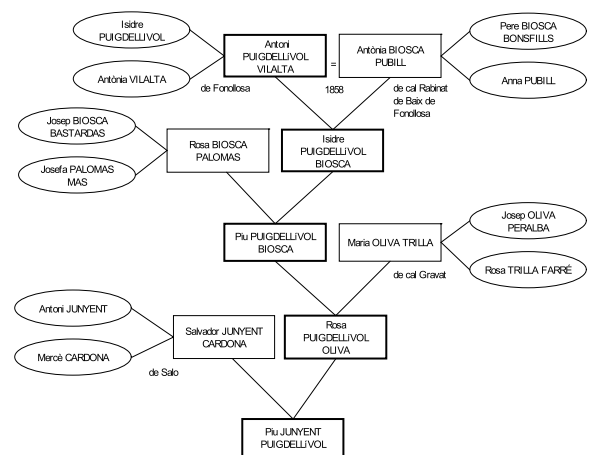
A més de pedra, també li va deixar triar 20 pals de pi per les bigues de la teulada. El preu de l'establiment va ser de 180 pessetes un tros i 800 l'altre. Com que el Puigdemívol no devia tenir calés, el Bastardes li va fer un préstec al moment de 870 pessetes sense interès, amb la condició que l'havia de tornar a finals de novembre del mateix any.

Llinda de Cal Piu

La primera dada que tenim de la biografia de l'Antoni Puigdemívol és el casament amb Antònia Biosca Pubill a finals

de 1858. El Pere Biosca era el propietari de cal Rabinat de Baix, de Fonollosa. Tenia tres filles, dites Antònia, Mònica i Maria Anna, i cap noi. L'Antònia era, doncs, pubilla. En els capítols que van signar abans de casar-se, els sogres van acceptar que l'Antoni visqués amb ells, i aquest va prometre aportar 100 lliures i totes les seves eines de pagès. El Biosca va assignar al gendre una soldada de 10 lliures anuals, per un període de 10 anys. En cas que partissin peres els joves i els vells, se'ls restituïrien els diners aportats, més 35 lliures de dot, i dos vestits. L'Antoni i l'Antònia van tenir quatre nois, però un va morir de mesos. El gran era el Pere, després venien el Joan i l'Isidre.

Dos anys més tard de signar l'establiment abans esmentat, l'Antoni va traspassar i els drets van passar als seus fills i a la seva vídua. Sembla ser que el Pere es va quedar a casa, a cal Rabinat, mentre que el Joan i l'Isidre van aixecar dues cases adossades a la part més alta del terreny del Reguer. Les vivendes dels germans eren idèntiques i a la llinda de la finestra de cada una d'elles hi van fer gravar en relleu les inicials i la data. A la de l'esquerra JP, a la de la dreta IP, i sota les lletres, l'any 1893. Cada una de les cases tenia el seu propi subministrament d'aigua potable, aconduïda des de dues fonts diferents. D'entrada, la casa doble va rebre el nom de casa Nova de Rabinat, per distingir-la de la casa d'on procedien els nois, però al llarg del temps el nom va anat canviant. La casa de l'esquerra es va dir ca la Pepa, perquè segurament la dona del Joan es deia així, mentre que la casa de l'Isidre es va dir cal Bonic o ca la Bonica.

A la dècada dels 1930, el Joan i la seva família van emigrar cap a Sant Mateu, on el Josep, fill seu, va tenir uns anys arren-

dada la botiga i cafè del poble. Aquest Josep tocava el violí i, juntament amb altres xicots del lloc, va formar un grup que tocava a les festes dels pobles. Per l'altra banda, l'Isidre Puigdellívol Biosca estava casat amb Rosa Biosca Palomas i tenia quatre fills; un que va morir petit, la Josefa, el Miquel i el Piu. El Miquel va ser afillat per l'amo vell de Betlem i es va quedar en aquella casa. El Piu va heretar la casa del pare i, més endavant, va comprar al seu cosí l'altre tros de casa. De dues en va fer una de més gran, la qual va passar a dir-se cal Piu, el nom amb què se la coneix a l'actualitat. A l'hora de

trobar xicota, el Piu va triar una noia d'una casa ben propera, la Maria Oliva Trilla, de cal Gravat. En una relació de 1955, cal Piu encara figurava en la llista de cases de Fals, però posteriorment va ser adjudicada a Camps, amb l'argument que tenien el cementiri més a prop. La única filla del Piu i la Maria va ser la Rosita Puigdellívol Oliva, que va casar-se amb Salvador Junyent Cardona, natural de Saló, i va tenir tres descendents, l'Antoni, la Lourdes i el Piu. La Maria va morir l'any 1994 i la casa està ocupada avui pel seu fill Piu Junyent Puigdellívol.

EDICIÓ: Grup de divulgació de la història de Fals, Associació Cultural i Recreativa de Fals
COL·LABORACIÓ: Ajuntament de Fonollosa, Cooperativa UMAC, Arxiu Comarcal de Manresa

ASSOCIACIÓ CULTURAL I RECREATIVA DE FALS
Carrer de les escoles, s/n
08259 Fals (Fonollosa)
Telèfon: 938368003

El contingut d'aquesta edició és de divulgació de la història local del poble de Fals. En cap cas es vol ferir la sensibilitat de ningú i, serà d'agrair que qualsevol errada o inexactitud en els escrits, sigui comunicada als redactors de Falchs.